

Hortaçi
Süleyman
Camii –
Selânik /
Yunanistan

miştir. Yalnız binanın doğu tarafında mih-rabın önünde, o yıllarda çatısı yıkılmış ve duvarları devrilmek üzere olan dikdört-gen biçimli büyük bir türbe vardı. İçinde Şeyh Süleyman Efendi'nin taşsız lahdinden başka şehrin çeşitli yerlerinden toplanarak buraya konulmuş birkaç parça Osmanlı dönemi mezar taşı bulunuyordu.

Cami "rotunda" denilen yuvarlak planlı bir binadır. Kalınlığı 6,50 metreyi bulan bir duvarla çevrili olup iç çapı 23 m. kadardır; böylece dış çapı 36 metreyi bulur. Burası kiliseye çevrildiğinde doğu tarafına bir çıkıntı eklenerek ucuna yarım yuvarlak bir apsis inşa edilmiştir. İçeride kalın duvarlarda dikdörtgen biçimli ve üst-leri kemerli sekiz niş vardı. Bunlardan biri bozularak apsis çıkıntısı inşa edilmiştir. Güney tarafında olan bir diğerrinin içinde ise binanın esas girişi bulunuyordu. Bu giriş, daha aşağıda olan İmparator Galerius'un zafer takının altından geçen Roma yolunun tam karşısındadır. Bina kiliseye çevrildiğinde batı tarafındaki niş kapı haline getirilmiş, Türk döneminde de kapı olarak burası kullanıldığı gibi önünde dört sütuna dayanan kiremit örtülü bir sundurma inşa edilmişti. Bu dev ölçülü tuğla yapıyı nişlerinin üstlerinde yer alan yuvarlak kemerli büyük pencereler aydınlatır. Kubbe ise son derecede basıktır. Eski orijinal kapının solundaki duvar kalınlığı içinde kubbeye çıkışı sağlayan döner (helezon) merdiven bulunmaktadır.

Caminin batı tarafındaki avluda üstü sivri külâh şeklinde bir çatı ile örtülü şadırvan bulunuyordu. Daha sonra bu çatı etrafı saçaklı bir kubbeye dönüştürülmüştü. Minare ise binadan ayrı olarak yapılmıştı. Yukarı kenarı mukarnaslı bir silme ile süslü kürsünün üstünde yayvan ve kısa, kesik piramit biçiminde bir pabuç kısmı, dış satırı pahlı ve yukarı doğru incelen bir gövdeye geçişi sağlar. Şerefe altında-

ki çıkımlar mukarnaslı olmakla beraber şerefe korkuluğu XIX. yüzyıl yapımı tesiri bırakır. Şerefeden sonraki petek kısmında da yukarı doğru bir incelmeye görülen minarenin tepesi külâhsız bırakılmıştır. Caminin içini ve kubbeyi süsleyen kalem işi nakışlarla yazılar eski fotoğraflarda görülmekte olup bugün bunlardan hiçbir iz kalmamıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

Evliya Çelebi, *Seyahatnâme*, VIII, 155-156; W. M. Leake, *Travels in Northern Greece*, London 1835, III, 240; Ch. Texier – P. Pullan, *L'architecture byzantine*, London 1864, s. 144; M. E. Cousinier, *Voyage dans la Macédoine*, Paris 1831, s. 34-35; O. Tafralı, *Topographie de Thessalonique*, Paris 1913, s. 155-160, IV. XXIV; Ch. Diehl – M. Le Tourneau – H. Saladin, *Les monuments chrétiens de Salonique*, Paris 1918, s. 19-31; St. Pelekanidis, *Paliokhristianika mnemeia Thessalonikes*, Selânik 1949; Ayverdi, *Avrupa'da Osmanlı Mimari Eserleri IV*, s. 261; B. Demetriadis, *Topographia tes Thessalonikis Kata ten epokhi tes Tourkokratias 1430-1912*, Selânik 1983, s. 295-300; Ch. Delvoye, "Travaux récents sur les monuments byzantins de la Grèce", *Byzantion*, XIX, Bruxelles 1946, s. 356 vd.; Semavi Eyice, "Yunanistan'da Türk Mimari Eserleri", *TM*, XI (1954), s. 155-156, rs. 11-12; M. Kiel, "Notes on the History of Some Turkish Monuments in Thessaloniki ...", *BS*, XI (1970), s. 147; G. Velenis, "Some Observations on the Original form of the Rotunda in Thessaloniki", *a.e.*, XV (1974), s. 298-307; R. F. Kreutel, "Ein Kirchenraub in Selanik", *WZKM*, LXIX (1977), s. 73-90.

SEMAVİ EYİCE

HORTEN, Max
(1874-1945)

Alman şarkiyatçısı.

Elberfeld'de doğdu; liseyi bitirdikten sonra 1893 yılında İsviçre'nin Freiburg şehrine giderek burada ilâhiyat, felsefe ve Doğu dilleri tahsil etti. Mezun olduğu 1898 kışından 1900 yazına kadar Kudüs, Beyrut ve Kahire'de bulundu. Kudüs'teki

Dominiken okulunda ilâhiyat ve Beyrut'taki Cizvit Üniversitesi'nde skolastik felsefe üzerine doktora hazırlık çalışması yaptı. Horten'in düşünce sistemini en fazla etkileyen gelişme, Cizvit Üniversitesi'nde P. L. Cheicho'nun danışmanlığında gördüğü felsefe eğitimi olmuştur. 1900-1904 yıllarında Bonn Üniversitesi'nde Doğu dilleri ve felsefesi konusunda Eugen Prym, Benno Erdmann ve Clemens Baeumker gibi hocalardan faydalanmış, Fârâbî'nin *Fuşûşü'l-hikem* adlı eseri üzerine hazırladığı tezle 1904'te doktor, 1906'da Bonn Üniversitesi Felsefe Fakültesi Sâmi Diller ve İslâm İlimleri Bölümü'nde doçent, bir müddet sonra da aynı yerde profesör oldu. 1929-1935 yılları arasında Breslau Kütüphanesi'nde kurul üyeliği yaptıktan sonra emekliye ayrıldı ve II. Dünya Savaşı'nın son yıllarında taşındığı Dietingen'de 2 Temmuz 1945 tarihinde öldü.

Horten Katolik inancına bağlı bir şarkiyatçıdır ve bu bağlılık onun ilmî tavrını olumsuz yönde etkilemiştir. Fakat skolastik felsefeyi ve Arapça terminolojiyi iyi bilmesi bu konularda ilgi çekici eserler vermesini sağladı. Bunlardan *Die Metaphysik des Averroes* (Halle 1912), doğrudan *Tefsîru Mâ ba'de't-tabî'a*'nın el yazmasına dayanarak yaptığı başarılı bir yayımdır. Bu eserde orijinal metnin Almanca'ya kazandırılması kadar Aristo ve Thomas von Aquin'le olan paralelliklerin dipnotlar yardımıyla ortaya konulması da önemlidir. Horten 1910-1913 yılları arasında Aristo felsefe ekolünün yanında Sühreverdi el-Maktûl ve Sadreddîn-i Şîrâzî'nin (Molla Sadrâ) İsrâkîlik felsefesiyle İslâm'ın diyalektik teorisi gibi konularla ilgilendi. Fakat İran ve Arap düşüncesini ayrıntılı olarak incelemek yerine genel bir sistematik yapıya işaret etmekle yetindi.

Max Horten, I. Dünya Savaşı ile başlayan Doğu'ya yönelme ortamında müslü-

Max Horten

manların mânevî kültürünü ve dinî düşünceleri dünyasını tanıtmaya çalıştı. Bu konudaki araştırmalarını *Philosophie des Islam* (München 1924) adlı eserinde özetledi. Ona göre Doğu skolastik düşüncenin hâlâ yaşadığı, kavramların varlığı belirlediği ve maddî edebiyatta metafizik düşüncelerin yer aldığı bir dünyadır. Bu skolastik dünya bilinçsiz yargılardan, romantiklerin kavram kargaşasından ve müsbet bilimin etkisi altındaki modern insanın zaaflarından uzaktır. O zamanlar Ezher'de ve İran medreselerinde hâlâ okutulan skolastik literatür, değerli metafizik bilgilerle donanmış olmakla birlikte terminolojik ve metodolojik bilgilerden yoksundur.

Çok ilgilendiği halde Aristo felsefesi üzerine hiçbir şey yazmayan, buna karşılık İslâm felsefesi dalında başta Fârâbî, Ebû Reşid en-Nisâbü'rî, İbn Sînâ, Gazzâlî, İbn Rüşd, Fahreddin er-Râzî, Nasîrüddîn-i Tûsî, Sadreddîn-i Şîrâzî'nin eserleri olmak üzere birçok konuda araştırmalar yaparak yayımlayan Horten özellikle I. Dünya Savaşı'ndan sonra tasavvufa yöneldi. İslâm tasavvufunun Hint menşeli olduğunu iddia etmesiyle tanındı ve bu iddiası Louis Massignon ile arasında sert tartışmaların cereyan etmesine yol açtı. Massignon, onun görüşlerine şiddetle karşı çıkarak İslâm tasavvufunun köklerinin İslâm'ın kendisinde aranması gerektiğini savundu. Horten iddiasında yalnız kaldı ve bu tartışmalar sebebiyle akademik hayatı da bir süre sekteye uğradı.

Eserleri. 1. *Das Buch der Ringsteine Farabis (gest. 950). Mit dem Kommentare des Emir Isma'il El-Hoseini El-Farani (um 1485) übersetzt und erläutert. Mit Beigabe eines Faksimiles aus dem Autograph Isma'îls* (Münster 1906). Fârâbî'nin *Fuşûşü'l-hikem* adlı kitabının Emir İsmâil el-Hüseynî el-Fârânî'nin şerhinden alıntılar ve bir mukaddime ilâvesiyle birlikte Almanca'ya çevirisi olup doktora tezidir. 2. *Die Metaphysik Avicennas. Enthaltend die Metaphysik, Theologie, Kosmologie und Ethik* (Leipzig-New York 1907-1909; Frankfurt 1960). İbn Sînâ'nın *Fi'l-İlâhiyyât* adlı eserinin açıklamalı çevirisidir. 3. *Die philosophischen Ansichten von Râzî (1209) und Tûsî (1273). Mit einem Anhang: Die griechischen Philosophen in der Vorstellungswelt von Râzî und Tûsî* (Bonn 1910). Eserde Fahreddin er-Râzî ve Nasîrüddîn-i Tûsî'nin felsefî fikirleri ele alınmakta ve ayrı bir ekte onların Yunan filozofları hakkındaki

görüşleri incelenmektedir. 4. *Die Philosophie des Abu Raschid (um 1068)* (Bonn 1910); (ed. F. Sezgin, *Studien zur Philosophie des Abû Raşîd an-Nisâbü'rî* (Frankfurt 1986, s. 173-408). Ebû Reşid en-Nisâbü'rî'nin *Kitâbü'l-Mesâ'il ve'l-hilâf beyne'l-Başriyyîn ve'l-Bağdâdiyyîn* adlı kitabının ikinci bölümünün açıklamalı çevirisi olup Nisâbü'rî'nin kitabının ilk bölümü üzerine daha önce Arthur Biram'ın yaptığı *Kitâbu'l-Masâ'il fi'l-hilâf bejn al-Başriyyîn wa'l-Bağdâdiyyîn. Al-kalâm fi'l-ğavâhir. Die atomische Substanzlehre aus dem Buch der Streitfragen zwischen Başrensen und Bağdadensern* (Berlin 1902) adlı doktora çalışmasının devamı niteliğindedir (Biram'ın kitabı ve yine ona dayanarak kaleme aldığı "Die Erkenntnistheorie des Abû Raschîd [um 1068]. Ein Beitrag zur Geschichte der Philosophie im Islam" [*Archiv für Geschichte der Philosophie*, XXIV [1911], s. 433-448] adlı makaleleriyle birlikte Fuat Sezgin tarafından tekrar yayımlanmıştır [*Studien zur Philosophie des Abû Raşîd an-Nisâbü'rî*, Frankfurt am Main 1986]). 5. *Die philosophischen probleme der spekulativen Theologie im Islam* (Bonn 1910). İbnü'l-Murtazâ, Abdülkâhîr el-Bağdâdî, Şahfûr b. Tâhîr el-İsferâyînî ve Şehristânî'ye dayanarak yazılmış kelâm ilminin belli başlı felsefî problemlerine dair bir çalışmadır. 6. *Die Gottesbeweise bei Schirâzi (1640). Ein Beitrag zur Geschichte der Philosophie und Theologie im Islam* (Bonn 1912). *el-Esfârü'l-erba'a fi'l-hikme* adlı kitabına göre Sadreddîn-i Şîrâzî'deki Allah'ın varlığının delilleri konusu üzerinedir. 7. *Mystische Texte aus dem Islam. Drei Gedichte des Ibn 'Arabi 1240* (Bonn 1912). İbnü'l-Arabî'nin üç şiirinin açıklamalı çevirisidir. 8. *Die Philosophie der Erleuchtung nach Suhrawardî (1191)* (Halle 1912; Hildesheim 1981). Sühreverdî el-Maktûl'un *Hikmetü'l-ışrâk* adlı eserinin tercümesidir. 9. *Die spekulative und positive Theologie des Islam nach Râzî (1209) und ihre Kritik durch Tûsî (1273). Nach Originalquellen übersetzt und erläutert. Mit einem Anhang: Verzeichnis philosophischer Termini im Arabischen* (Leipzig 1912; Hildesheim 1967). Râzî'nin *el-Muḥaṣṣal* adlı eserine dayanarak onun kelâm ilmine dair konulardaki görüşlerini ve Tûsî'nin bunlara yaptığı tenkitleri ele alan bir çalışma olup sonunda geniş bir ek halinde Arapça'daki felsefî terimlerin alfabetik sıraya göre açıklaması bulunmakta-

dır. 10. *Die Metaphysik des Averroes (1198)* (Halle-New York 1907; Frankfurt 1960). İbn Rüşd'ün *Tefsîru Mâ ba'de't-ṭabî'a* adlı eserinin açıklamalı tercümesidir. 11. *Die Hauptlehren des Averroes nach seiner Schrift: Die Widerlegung des Gazâlî* (Bonn 1913). İbn Rüşd'ün *Tehâfütü't-Tehâfüt* adlı kitabının açıklamalı tercümesidir. 12. *Texte zum Streite zwischen Glauben und Wissen im Islam. Die Lehre vom Propheten und die Offenbarung bei den islamischen Philosophen Fârâbî, Avicenna und Averroes* (Bonn 1913). Eserde, İslâm'da ilim ve iman konusunda Hz. Peygamber'in öğretisiyle Fârâbî, İbn Sînâ ve İbn Rüşd'ün vahiy anlayışları ele alınmaktadır. 13. *Das philosophische System des Schirâzi. Übersetzt und erläutert* (Straßburg 1913). *el-Esfârü'l-erba'a fi'l-hikme* adlı kitabına göre Sadreddîn-i Şîrâzî'nin felsefî sistemi üzerinedir. 14. *Einführung in die höhere Geisteskultur des Islam. Gemeinverständlich dargestellt* (Bonn 1914). İslâm felsefesi ve kelâmı hakkında popüler bir çalışmadır. 15. *Die kulturelle Entwicklungsfähigkeit des Islam auf geistigem Gebiet* (Bonn 1915). Fikrî-mânevî alanda İslâm'ın kültürel gelişme kabiliyeti hakkındadır. 16. *Muhammedanische Glaubenslehre. Die Katechismen des Fudâlî und des Sanûsî übersetzt und erläutert* (Bonn 1916). Muhammed b. Yûsuf es-Senûsî'nin *el-'Aḳidetü's-suğrâ fi't-tevhîd*'i ile Muhammed b. Muhammed el-Fedâlî'nin *Kifâyetü'l-'avâm fî mâ yecibü 'aleyhim min 'ilmi'l-ke-lâm*'ının açıklamalı çevirisidir. 17. *Die religiöse Gedankenwelt der gebildeten Muslime im heutigen Islam* (Halle 1916). Çağdaş müslüman aydınların dinî düşüncelerine dair bir çalışmadır. 18. *Die sittlich religiösen Ideale der Bektaşî-Mönche* (Berlin 1917). Bektaşî dervişlerinin geleneksel dinî ideallerini konu alan bir eserdir. 19. *Die religiöse Gedankenwelt des Volkes im heutigen Islam* (Halle 1916). Müslüman halkın dinî düşünceleriyle ilgili bir çalışmadır. 20. *Die Philosophie des Islam in ihren Beziehungen zu den philosophischen Weltanschauungen des westlichen Orients. Mit einer Darstellung von Muhammeds Himmelfahrt nach einer Miniatur des 15. Jahrhunderts* (München 1924). İslâm felsefesini konu alan bu eserde Hz. Peygamber'in mi'racını tasvir eden XV. yüzyıla ait bir minyatür de yer almaktadır. 21. *Indische Strömungen in der islamischen Mystik: I*

Zur Geschichte und Kritik (Leipzig 1927); *Il Lexikon wichtigster Termini in der islamischen Mystik. Terminologische Untersuchungen zu grundlegenden Texten islamischer Frühmystik in Persien um 900* (Heidelberg 1928). İslâm tasavvufunda Hint etkisi hakkındadır. 22. *Der Islam in seinem mystisch-religiösen Erleben* (Düsseldorf 1928). İslâm'da tasavvufî-dinî yaşayışa dair bir eserdir (eserleriyle ilgili daha geniş bilgi için bk. Sezgin, XIV, 531-538).

BİBLİYOGRAFYA :

Max Horten, *Indische Strömungen in der Islamischen Mystik: zur Geschichte und Kritik*, Leipzig 1927; a.mlf., "Indische Gedanken in der Islamischen Philosophie", *Vierteljahresschrift für wissenschaftliche Philosophie und Soziologie*, XXIV, Leipzig 1910, s. 310-322; G. Pfannmüller, *Handbuch der Islam-Literatur*, Berlin-Leipzig 1923, s. 353-356; J. Fück, *Die arabischen Studien in Europa*, Leipzig 1955, s. 322; R. Paret, *The Study of Arabic and Islam at German Universities*, Wiesbaden 1968, s. 31; Necib el-Akîkî, *el-Müsteşrikin*, Kahire 1980, II, 436; Bedevî, *Mevsû'atü'l-müsteşrikin*, s. 430-431; Fuat Sezgin, *Bibliographie der Deutschsprachigen Arabistik und Islamkunde*, Frankfurt 1992, XIV, 531-538; O. Spies, "Max Horten (1874-1945)", *Bonner Gelehrte. Beiträge zur Geschichte der Wissenschaften in Bonn, Sprachwissenschaften*, VIII, Bonn 1970, s. 327-329.

KEMAL KAHRAMAN

HOSPITALIER

(bk. DÂVİYYE ve İSBÎTÂRİYYE).

HOŞAP KALESİ

Van'ın güneyinde kale ve müstahkem derebeyi mâlikanesi.

Van-Hakkâri karayolunun 60. kilometresinde aynı adla anılan kasabanın kuzeyinde bulunmaktadır; Mahmûdî Kalesi ve Narin Kale adlarıyla da bilinir. Kalan izlerden Urartular tarafından kurulduğu, Bizans, Vaspurakan (Ermeni), Abbâsî, Selçuklu, İlhanlı, Karakoyunlu, Akkoyunlu ve Safevî dönemlerinde kullanıldığı, son şeklini ise Osmanlı Devleti'ne bağlı Mahmûdî Beyliği zamanında aldığı anlaşılmaktadır. İç kalenin giriş kapısı üzerindeki üç satırlık altı beyitli Farsça kitâbede 1052 (1642) yılında Mahmûdî Beyi Sarı Süleyman tarafından yaptırıldığı yazılıdır. XIX. yüzyılın ortalarına kadar faal olan kalede günümüzde de otuz kadar köy evi bulunmaktadır. İç kale 1970-1973 ve 1986 yıllarında kısmen restore edilerek ziyarete açılmıştır. Kale, Hoşap suyunun

Hoşap Kalesi – Van

(Güzelsu) kenarında yükselen kaya kütlesi üzerine kurulmuş bir iç kale ile kuzeyinde ona bitişen bir dış kaleden oluşmaktadır.

Dış Kale. İç kalenin eteklerinde teşekkül eden iskân yeri eğimli ve engebeli bir arazi üzerinde bulunduğundan etrafını çeviren surlar da bu konuma uygun olarak şekillendirilmiştir. Matrakçı Nasuh ve Evliya Çelebi gibi kaynaklardan önünün hendeksiz olduğu, doğu ve batıda iki giriş kapısının bulunduğu ve kırk kadar kuleyle desteklendiği öğrenilmektedir. Zamanla surların üst kısımları ile meskûn alandaki bölümleri yıkılmış, burçlardan bazıları ve gözetleme kulesi günümüze ulaşabilmiştir. İç kalenin kuzeydoğu köşesindeki kayalıktan başlayıp karşı tepeye kadar uzanan doğu surları toplam 380 m. uzunluğundadır. Başlangıçtan dere yatağındaki burca kadar olan 175 metrelik bölümü ile doğu kapısı ve bitişiğindeki ikinci burç subasman seviyesine kadar yıkılmıştır. 1,80-3,20 m. kalınlığındaki duvarların alt kısımları yaklaşık 2 m. yüksekliğe kadar taş, üst kısımları ise yöre halkı arasında "bat" adı verilen bir çeşit kerpiç malzemeye yapılmıştır. Kuzeye doğru tepeye tırmanan kesim araziye uygun olarak merdiven şeklinde teraslanmıştır. Köşelerde burçlarla kesilen kuzey ve batı surları da aynı teknik ve malzemeyle şekillendirilmiştir. 40-50 m. yüksekliğinde kayalık bir alanı takip eden 247 m. uzunluğundaki kuzey surları kalenin en sağlam kısmını oluşturur. İç kaleye kadar uzanan batı surları ise son zamanlarda yapılan evler arasında kaybolmuştur. 5,30-6,50 m. arasında değişen yükseklikteki duvarlar içten 1,40 m. genişli-

ğindeki seyirdim yolları ve mazgallı-dendanlı barbata ile sonuçlanmaktadır. Bazı bölümlerde kerpiçlerin erimesi sebebiyle aralarda açıklıklar oluştuğundan barbata yıkıldığı halde bu bölümler uzaktan dendan şeklinde görünmektedir. Surlar genelde 9-10 m. çapında yuvarlak planlı, duvar kalınlığı 3 m., yüksekliği 10 m. civarında olan üst kısımları barbata ve dendanlarla donatılmış içi boş burçlarla destetlenmiştir; burçların inşa tekniği surlarla aynı özelliğe sahiptir. Etrafa hâkim bir tepeye rastlayan kalenin kuzeydoğu köşesinde bir gözetleme kulesi inşa edilmiştir. Günümüze harabe halinde ulaşan Evliya Çelebi'nin bahsettiği cami, 13,30 x 20,50 m. ölçülerinde dikdörtgen planlı bir harimden ibaret olup düzgün kırma taşlarla yapılmış ve izlerden anlaşıldığına göre düz toprak damla örtülmüştür; duvarların kireçle sıvanan iç yüzlerinde bazı kalem işi süsleme kalıntıları mevcuttur.

İç Kale. Kartal yuvasına benzetilen iç kale aslında bir derebeyi mâlikânesidir ve uzaklardan dikkati çeken heybetli yapısıyla günümüzde de ihtişamını korumaktadır. Güney surlarıyla yalçın kayalığın zirvesinden Hoşap suyunu bakarken kuzeyden de eğimli bir araziyle dış kaleye açılır. Doğudan batıya doğru daralan dikdörtgen planlı topografik konuma uyduurulmuş ve içindeki üniteler kademeli üç bedene yerleştirilmiştir. İç beden seyir köşkü, orta beden harem, selâmlık ve hizmet odaları, dış beden ise muhafız odaları, mescid, fırın, zindan ve depolar şeklinde değerlendirilmiştir. Kaleyi kuzeyden çeviren 140 m. uzunluğundaki surlar doğuya doğru üç, batı tarafta da iki burçla takviye edilmiştir. Doğru ve batı surlarında birer burç, güney cephede de iki kule yer almaktadır. Duvarlar genelde 3,20 - 4,00 m. kalınlığında, birbirine harçla tutturulan taş malzemeye yapılmış, orta beden duvarlarının barbata kısımlarında dış kalede olduğu gibi kerpiç kullanılmıştır.

İçeriye kuzeydeki büyük burçtan girilir. 26 m. çapında ve duvarları 4 m. kalınlığında olan burç Mahmûdî Beyi Sarı Süleyman tarafından yaptırılmıştır. Muntazam kesme taşla örülen burcun mimarisi gibi kayalar arasına gizlenmiş bir insan boyunda olan küçük kapısı da dikkat çekicidir. Önü traş edilmiş bir kaya kütlesinin arkasına rastlatılan kapı küçüklüğüne rağmen görkemli bir süslemeyle taşkapı görünümüne kavuşturulmuştur. Kalın silme kemerle kuşatılan giriş açıklığı-